

– Vit selja altíð til hægsta boð, og vit hava gjøgnumgangandi fingið minst líka góðan prís sum skipini, ið selja beinleiðis til virkini, sigur Hálvdan Gudmundsen, reiðari í Sandavági. Her er hann á kajini í Miðvági, har teir rigga Havbúgván til íslandsfiskiskap aftur. Hann hevur ligið í eina tíð

REIÐARI HELDUR FAST UM UPPBOÐSSØLUNA

HÁLVDAN GUDMUNDSEN, REIÐARI Í SANDAVÁGI, VIL FYRI ALT Í VERÐINI IKKI AFTUR TIL TÍÐINA ÁÐRENN UPPBOÐSSØLUNA. PRÍSGJØGNUMSKYGNI OG PENGAR TIL TÍÐINA ERU AVGERANDI FYRI EIN STØÐUGAN SKIPARAKSTUR, SIGUR HANN

Orð og myndir: Ingolf S. Olsen

Hálvdan Gudmundsen, reiðari í Sandavági, sum ger línuskipini Eivind og Havbúgván og partrolaran Vesturtúgvu út, harmast støðuna, at talið av fiskakeyparum er minkað so nógv, at tað gongur út yvir kappingina á uppboðssøluni hjá Fiskamarknaði Føroya (FMF) á Toftum, men hann vil undir ongum umstøðum av við uppboðssøluna.

– Eg havi roynt hitt, at ongin uppboðssøla er, og tað er lítið at ynskja sær. So seint sum í fjør, tá línuskipini vóru á Flemish Cap og vit frammanundan høvdu gjørt avtalu við virkir um at keypa tær lastirnar, sóu vit, hvat tað inniber at selja beinleiðis til virki uttan um uppboðssøluna. Gjaldstíðin var upp til fyra-seks vikur í summum førum, og tað sigur seg sjálvt, at tað tyngir um raksturin og serliga líkviditetin, tí stórar upphæddir verða bundnar hjá reiðaríum, sum frammanundan eru illa sperd. Sambært sáttmálunum skulu vit jú avrokna manningarnar í seinasta lagi tvær vikur eftir landing.

– Slíkar trupulleikar hava vit ikki við FMF, sum altíð avroknar okkum innan eina hálva viku. Eg byrjaði sum reiðari í ringastu tíð í 1994, og eg havi bara góðar royndir av uppboðssøluni. Vit selja altíð til hægsta boð, og vit hava gjøgnumgangandi fingið minst líka góðan prís sum skipini, ið selja beinleiðis til virkini, sigur hann.

P/f Fossá, har Hálvdan Gudmundsen er reiðari, eigur línuskipini Eivind og Havbúgván og partrolaran Vesturtúgvu. Vesturtúgva partrolar við Grønanes, sum hoyrir til Kósina. Hálvdan Gudmundsen selur sjálvur uppsan hjá Vesturtúgvu til virkini, meðan restin – toskur, hýsa og annað – fer um uppboðssøluna

Hálvdan Gudmundsen leggur tó dent á, at virkini kortini eiga rós uppiborið, tí tey yvirhøvur vildu gera avtalu um at taka ímóti fiskinum av Flemish Cap og lata ein frammanundan fastlagdan prís, sjálvt um tey vistu, at túrarnir fóru at verða langir, og góðskan tískil í vissum førum ikki varð hundrað prosent.

STANDA IKKI SAMAN

Ein annar stórir fyrimunur við at selja um

uppboðssøluna er, at tað er so ómakaleyst, sigur Hálvdan Gudmundsen, tí bert ein er at avrokna við tá, sjálvt um lastin kanska verður keypt í smáum av fleiri virkjum.

Hann ásannar, at stóri trupulleikin er hansara egnu starvsfelagar, ráfiskaseljararnir.

– Vit mugu og skulu standa saman, so vit ikki missa uppboðssøluna. Men føroyingar eru tiltiknir fyri ikki at standa saman, og tíverri vísir tað seg at vera okkurt um tað tosið, sigur hann.

Vantandi vilji hjá nógvum seljarum at brúka uppboðssøluna er sostatt ein kleppur um beinið hjá teimum, sum vilja brúka hana. Og steinur oman á byrðu er so tann sannroyndin, at talið av keyparum bara er fækkað seinastu árin.

MARKNAÐURIN DOYÐI

Eina orsök til fallandi talið av keyparum og harvið minkandi kapping heldur hann vera, at marknaðurin í stóran mun doyði saman við Fiskasøluni.

– Hon gjørdi eitt veldugt arbeiði. Tað sum virkaði fyrr, virkar ikki longur, og heimurin broytist eisini. Ongin arbeiðir til dømis hýsu longur her heima, og toskurin er fallin nógv í prisi, sigur sandavágsreiðarin.

BETRI ÚTLIT

Línufloatin hevur í fleiri ár ligið sera tungt í sjónum, men nú sær frægari út. Í fjør stuðlaði Flemish Cap væl undir raksturin, og nú røkist eisini fyri, at fiskiskapurin undir Føroyum er við at taka seg upp aftur.

– Vit hava bíða leingi eftir, at vend skuldi koma í, og nú vænti eg, at tað verður. Tað manglar bara, at fiskurin av álvara brestir fyri. Eg vænti eisini, at toskaprisurin fer at batna, nú toskatiðin í Barentshavinum fer at vera liðug, so norðmenn gevast at oysa tosk í ovurhonds nøgdum á marknaðin, sigur Hálvdan Gudmundsen.